Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

sermone. singule harū mulierū; Veruntam nom̄
tuū inuocet sup nos. aufer oppbriū nrm; Quod
ē nom̄ sapie. Hic. Qd ē inuocet nom̄ tuū sup
nos. Ego sum sapientia. Volo noīe tuo uocari.
ut ego sapia dicar. hic. ut intellect & ēsiliū mag
nū. & fortitudo et scientia. pietas & timor
di. nominent hic. ut omia in omib tuū nom̄ fi
at. nom̄ tuū inuocet sup nos. aufer oppbrium
nrm. Reuera abstulit oppbriū hic; Ecce surgen
tes orem dm. qui hunc misit hominē. & septē
mulierū spe receuit in eo. ut nob iste homo
tribuat cōmunionē harū mulierū. et assumentes
eas fiant sapientes & intelligentes. ceteraq; uir
tutes animā nrām possideant in xpo ihu. cui ē
glia et impriū in secla seclorū amen. Incipit omelia. iiii

Capim. vii.

AUTER IO POSSIBILE ē inuenire pncipiū
di. Incipiū mot di nusqm cōpbendis. n
dico tu. s; neq; aliquis. neq; aliud qdqm
eorū quē subsistunt. Solus saluator & spe
ses. qui semp fuert cū do. uident faciē. forte
angli. q uident iugiter faciē patris qui ē in celis.
uident & pncipia negociorū. Sic aut & pedes ab
scondunt. ante hominēs seraphim. nouissima eōm
ut sunt ñ ualent enarrari. Quis annunciauit de
nouissimis aut septa. Que uidem ut tam cōcedat.
qa aliqd uidem. media s. q v ante mundū fue
rint ignoram. fuert porro queda ante mundū.
q p mundū secutura sint. cerui ñ apphendim;
Erunt aut alia p mundū. Ea q quē septa s. in pn